

1. פדידה טלי
2. ישראל חזוט
3. לאה חזוט
4. יעל שחור
5. ישראל שחור
6. ד"ר גילי הלפטק
7. אביו עזר
8. מיה אביו
9. דובי איליך
10. דניאל וינברג
11. הגר עטרה
12. תמר רובין
13. מוריס רובין
14. פדידה רפאל
15. נעומי כהן
16. בינימין גליקמן
17. מזלרוביטש
18. אוחנה
19. אילן אושרין
20. עיריה מרדכי
21. מעין מרדכי
22. חנן זסמנן
23. אילן רוסו
24. אורי לוי
25. עדן לוי
26. לוי
27. ראובן גלזר
28. איליה ברלננובס
29. אליצור דומוריץ
30. עמיחי וייל
31. בצלאל טולאדנו
32. מתי בורשטין

33. לאורו רגב
34. יוני פרידמן
35. שרון שקרגי
36. אסיג אורלי
37. שרה גולצה
38. שפרה אזרוואל
39. חנה סעדון
40. רפאל סעדון
41. וקסמן פיליפ
42. וקסמן איב
43. אביה מלכה שחר
44. אהוד שחר
45. אביגדור רנד
46. אנא ניצה
47. גיל בן שימול
48. נתנאל דרזנר
49. תהילה דרזנר
50. חנינה שחור
51. סימה שחור
52. דוד מסר
53. אלירז מוסטוביץ
54. יואל מוסטוביץ
55. שרה מילר
56. לוי
57. דוד ניצה
58. ציציליה ניצא
59. גולן אלוף
60. תמר אלוף
61. אודרי בן שימול

כולם יחד ייוכל אחד לחוד, ע"י ב"כ עו"ד חור אוריאלניזרי
ממשרד עוה"ד, חור אוריאל ניזרי ושות' ¹
מרח'הפלדה 3, קומה 1, אור יהודה)אזור סביון)
טל': 052-5666617פקס : 077-3179734

העותרים

משטרת ישראל – מפקד מחוז ירושלים ניצב דורון ידיד

כיכר מוסקבה (שניאור חשין 1), מגרש הרוסים, ירושלים

MAHOZ.JERUSALEM@POLICE.GOV.IL

המשיבה

עתירה בהולה - למתן צו על תנאי וצו ביניים

ובקשה לקיום דיון דחוף בעתירה

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיבה, משטרת ישראל - מפקד מחוז ירושלים, ניצב דורון ידיד, לבוא וליתן טעם מדוע לא תקבל המשיבה את בקשתם של העותרים להעתיק ו/או לצמצם ו/או להגביל - בזמן ו/או במשתתפים ו/או במקום, את פעולות המחאה, אשר מתקיימות בשכונות רחביה וטלביה בירושלים. לחילופין ו/או במצטבר, להורות למשיבה לבוא וליתן טעם, מדוע לא תבצע המשיבה אכיפה כדין, כל זאת לאור אי עמידה בתנאי הרישיון להפגנה אשר נתנה האחרונה בעצמה ובניגוד לקבוע בחוק - ולהורות על צו ביניים האוסר על קיום המחאה בשכונה ולהעתיק המחאה, עד להכרעה אחרת בעתירה, למקום בו אין אוכלוסיה אזרחית צפופה המתגוררת בסמוך, ורק לשם המשל - גן הורדים; גן העצמאות; גן סאקר - הנמצאים בשכונות למקום ההפגנות כיום, אך יש בהם בכדי לצמצם הפגיעה באזרחים, לאור בין היתר, נימוקי העתירה, אשר יובאו בתמצית, כדלקמן:

א. הצדדים לעתירה

1. 61 העותרים, הינם עשרות בתי אב, המשקפים מאות מתושבי השכונות רחביה טלביה בירושלים, הגרים יחד עם בני משפחה נוספים דרך קבע בשכונות רחביה וטלביה בירושלים, בסמוך למעון ראש הממשלה (להלן: "העותרים"), העותרים הינם א-פוליטיים בכל הקשור למחאה המתקיימת בימים אלה, במובן זה, כי עם העותרים נמנים אנשים מכל הקשת הפוליטית בישראל.
2. העותרים, הינם אנשים נשים וטף המשמיעים קול זעקה בפני בית משפט נכבד זה, לאור העובדה, כי המחאה נשוא ההליך שבכותרת, יצאה משליטה, איבדה כל פרופורציות ופוגעת בעותרים באופן ממשי, מסכנת את חייהם ושוללת מהעותרים זכויות יסוד, בהן זכיות מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לרבות, חופש התנועה, בריאות הציבור ועוד כהנה וכהנה זכויות, אשר הוכרו זה מכבר על ידי בית משפט נכבד זה ככאלה. כל זאת נעשה בחסות הזכות להפגין, ללא איזון ראוי וללא מתן מענה אמיתי לנסיבות המיוחדות הקיימות ומתקיימות במקרה זה, לרבות, לאור הנחיות משרד הבריאות, בכל הקשור לנגיף הקורונה העולמי.

3. העותרים אשר התאגדו יחדיו, הינם רק חלק קטן מסך כל התושבים אשר עותרים בפועל, אל פיתחו של בית משפט נכבד זה, בכדי לקבל סעד כאמור בכותרת. זאת בין היתר, מאחר וקצרה היריעה מלהכיל, ובפועל צורפו "רק" עשרות רבות של עותרים, על אף כי מספרם בפועל גדול יותר כאמור, ועוד עשרות רבות ואף יותר מכך, של תושבים, מעוניינים היו להצטרף לעתירה שבכותרת, אך מספרם הוגבל כאמור. מדובר במקרה חריג של התאגדות קבוצתית המונית, המשקפת את המצוקה האמיתית, במסגרת העתירה כאן.

4. **משטרת ישראל - ניצב זורון ידיד** (להלן – "המשיבה"), הינה האמונה על אכיפת החוק, שמירת הסדר הציבורי וביטחון הפנים של מדינת ישראל. ככזו הינה הגורם אשר מאשר ואישר את ההפגנות נשוא ההליך שבכותרת, והינה הגוף הציבורי, אשר נותן ונתן את הרישיון לעריכת ההפגנות נשוא ההליך שבכותרת.

• רישיון ההפגנה מצ"ב כנספח המסומן "א" לעתירה

ב. העובדות הדרושות לעתירה – בתמצית התמצית בלבד

5. רחביה היא שכונה בירושלים, המשתרעת מדרום-מערב לרחוב קרן היסוד ולרחוב המלך ג'ורג', גובלת בשכונת נחלאות ושערי חסד מצפון, בשכונות טלביה וקריית שמואל מדרום, ובשכונת שערי חסד ממערב.

6. טלְבִיָּה היא שכונה בלב ירושלים, בשולי מרכז העיר. היא גובלת בצפון עם שכונת רחביה, בדרום עם שכונת קטמון, בצדה המזרחי נמצא גן פעמון הדרור, ובמערבה משכן הנשיא ומוסדות התרבות שסביבו.

7. במהלך השבועות האחרונים סובלים העותרים תושבי השכונות רחביה וטלביה בירושלים, מהתפרעויות חוזרות ונישנות מצד מפגינים כאלה ואחרים, אשר פוגעים בציבור העותרים. זאת לצד מחאה קבועה ותדירה בשכונה, אשר מובילה למצב בלתי אפשרי בו מוצאים העותרים את עצמם - כמי שחיים ללא חוק וסדר בחסות המשיבה, אשר איננה מבצעת פעולות אכיפה כראוי והמאפשרת מחאה ללא הגבלה ראויה, ללא כל איזון בין הזכות להפגין במקום מסויים, לבין הזכות לחיים ושלל זכויות נוספות, של תושבי השכונות רחביה טלביה בירושלים. להלן חלק קטן, מהפעולות אשר פוגעות בעותרים באופן קיצוני, כדלקמן:

א. מחאה ללא הפסקה וללא הגבלת מספר משתתפים, 24/7, הכוללת חסימת מדרכות ודרכי הגישה לביתם של העותרים דרך קבע

ב. מעשי ונדליזם, השחתה ועשיית צרכים לעיני ילדים ובכלל, צעדות המוניות בשעות לילה מאוחרות

ג. רעש - באופן החורג מהמותר ומחוץ לשעות המותרת על פי חוק, לרבות מאשמורת תיכונה ועד אשמורת אחרונה – תוך אף שימוש בצופרי רעש, כבר בשעות ארבע לפנות בוקר, ברחובות השכונה

ד. אלימות – מילולית ואף יותר מכך, לרבות פגיעה ברכוש

ה. חסימות לסרוגין יום אחרי יום, של רחובות רבים מעבר לחסימות הקבועות הנ"ל, וצירי תנועה מרכזיים בכלל השוכנות רחביה טלביה אשר משבשת לחלוטין את חייהם של העותרים

ו. חריגה ממתחם ההפגנות המוסכם והמקובל בין המשיבה לבין המפגינים

8. ילדים, זקנים, צעירים ומבוגרים מכל המגזרים והמינים, מוצאים עצמם בני ערובה, בתוך מחאה אשר הפכה בחלקה אף לאלימה. ללא גבולות ותוך התעלמות מוחלטת מנגיף הקורונה המשתולל בעולם.

9. העותרים הינם תושבים מלומדי מחאות והפגנות. האחרונים בחרו במודע במקום מגורים הסמוך למעון רשמי של ראש ממשלה. העותרים מודעים היטיב לכך, כי סביר שיהיו הפגנות במקום זה, ובמשך שנים על אף אין ספור הפגנות, לא עתרו העותרים, לבית משפט נכבד זה בעניין, על אף הפגיעה בהם. אלא שכעת נפל דבר, ההפגנות הנוכחיות אינן דומות לקודמות להן.
10. מדובר בהפגנות ללא גבול, ללא אכיפה ראויה על ידי המשיבה כראוי להפרות סדר במסגרת ההפגנות, ללא עמידה בכללי הפגנות מקובלים, בנסיבות חמורות ביותר של תקופת מגפה עולמית המסכנת נוסף על האמור, את תושבי ותושבות השכונה ואף את המפגינים עצמם ומיקום ההפגנה כלל אינו מתאים להנחיות בעניין.
11. אין מדובר בעותרים "מפונקים", אשר מבקשים לעצמם סעד של נוחות, מדובר בעותרים אשר הוכיחו זה מכבר כי הינם מכילים מהרף הגבוה ביותר, ואין מדובר בעתירה המוגשת בקלות, אלא בעתירה בלית ברירה.
12. ההתאגדות העצומה סביב העתירה שבכותרת מצד כל כך הרבה תושבים, אזרחים מכל גווי הקשת הפוליטית בישראל, משקפת את המצב החריג בו נמצאים העותרים, ואת זעקתם המשמעותית בדבר העוול הנעשה.
13. כמו כן, ואף לאור העדר אכיפה ראויה מצד משטרת ישראל בפועל, לא ניתן כלל להמשיך ולקיים ההפגנות במיקומם הנוכחי, ויש להעבירם למקום בו אין אוכלוסיה אזרחית הגרה בו בצפיפות ובסמוך למקום כיום.
14. כך לשם המשל והדוגמא, ניתן לקיים ההפגנות הנ"ל בגנים הסמוכים לאזור, למשל גן הורדים, גן הפעמון, גן סאקר, גן העצמאות וכד'. בגנים אלה, לא נדרשת המחאה לחייב דיירי השוכנות למעבר בהתקהלות המונית בימי קורונה ואף מספר חסימות צירי התחבורה ירדו, ומדרכות בליבה של עיר, אינן הופכות למתחמי לינה.

2.ב פניות העותרים אל המשיבה להגבלת ההפגנות וכו' ותשובת המשיבה לאמור

15. העותרים פנו אל המשיבה ביום 13.07.2020, וכן ביום 15.07.2020, בתקווה, כי האחרונה תוביל לכך כי ההתקהלויות האסורות לצד ההפגנות יוגבלו ויתאימו עצמם הן לזכויות התושבים והן לנגיף הקורונה.
16. להלן חלק מהאמור על ידי העותרים, במכתב התלונה מיום 13.07.2020, אל המשיבה:

1. "מרשיי שבנדון, הינם דיירי שכונת רחביה - טלביה הגרים בסמיכות לבית ראש הממשלה השוכן בשכונה. לאחרונה התחילו להתבצע פעולות מחאה שונות בשכונה (להלן – "ההפגנות"). במסגרת ההפגנות הנ"ל, מתקיימת משמרת מחאה קבועה לצד פעולות מחאה נוספות אשר כוללות מספר רב יותר של מפגינים.

2. ההפגנות הנ"ל מתבצעות בניגוד למצופה ובניגוד לנהלים הפנימיים והסדר הציבורי הקיים, תוך שחלק מהמפגינים מפרים החוק ו/או פוגעים במרשיי. כל זאת, נאמר ממבלי לטעון כלפי הזכות להפגין אלא בכדי לאזן זכות זו עם זכויות מרשיי, שהינן זכויות יסוד אשר נפגעות באופן קיצוני לאור מעשי חלק מהמפגינים כאמור.

3. הזכות להפגין איננה כוללת את הזכות לפעול בניגוד לחוק ללא הגבלה. לא לגרום לחסימת כבישים אסורה; לא לעשות צרכים ברחובות השכונה לעיני ילדים; לא לבצע פעולות של תקיפה אף באמצעות רעש ולא מקנה זכות לעבור על שורה של חוקים נוספים ו/או אחרים מצד מפגינים כאלה ואחרים. הזכות להגפין - איננה זכות לאנרכיה.

4. מרשיי סובלים מפגיעות חמורות ביותר באורח חייהם תוך סיכון חייהם. בין היתר, תוך הפרות חוזרות ונישנות של ההנחיות הקיימות בדבר מגפת הקורונה העולמית, העדר תשתית

- מתאימה המובילה לעשיית צרכים ברחובות השכונה, מצד מי שנחזים להיות המפגינים הנ"ל, עקב בין היתר, מערך בלתי מותאם ועוד. כמו כן דיירי השכונה סובלים מסגירות חוזרות ונישנות של רחובות השכונה אשר פוגעות בחופש התנועה באזור מגוריהם ללא כל איזון בין זכות היסוד המוכרת בחוק ובדין כזכות חוקתית לבין הזכות להפגין.
5. כמו כן, מרשיי סובלים מחוסר אכיפה בכל הקשור לחוקי העזר העירוניים בדבר החובה לשמירה על שקט ואופן השימוש במכשירי רמקול והגברה, אשר חורגים הם מהמותר על פי חוק, הן בגובה הרעש והן בשעות הרעש.
6. הזכות להפגין איננה זכות מוחלטת ולצד זכות זו קיימות זכויות האזרחים הדרים בשכונת רחביה טלביה, לנהל אורח חיים תקין, ללא פגיעה לא בכבודם ולא בזכויות היסוד הכוללת את הזכות לחיים בתנאים נאותים חופש התנועה וזכויות רבות נוספות הנפגעות עקב ההתנהלות הנ"ל.
7. מבלי להלאות במושכלות הידועות זה מכבר, הרי שבית המשפט העליון קבע לא אחת, כי הזכות להפגין - בוודאי איננה זכות מוחלטת ויש להגביל בשעות ובמקום את זמני ההפגנות ולחילופין לקבוע מיקום חלופי שאיננו במרכזה של שכונה, אשר ילדיה ותושביה נמצאים בסיכון ממשי וכאשר תושבי השכונה המבוגרים נמצאים בסיכון לחלות במגפת הקורונה, לאור ההתקהלויות הרבות והאסורות בניגוד להנחיות משרד הבריאות, המסכנות את חייהם, תוך שרחובות השכונה הפכו למקום אשר הפך לחסום ו/או מסוכן כלפי הדיירים הגרים בו.
8. תמונה ביותר התנהלותכם שכן, במקרים דומים בעבר נקטתם פעולות הסדרה של מערך המחאה בשורה ארוכה של מקרים. רק לשם הדוגמא, ומהעת האחרונה, פעלתם באופן כזה אשר הגביל את המחאה בסמוך לביתו של כב' היועץ המשפטי לממשלה, ד"ר אביחי מנדלבל"ט".

17. כמו כן, ביום 15.07.2020, פנו העותרים במכתב נוסף בו נכתב, בין היתר, בזו הלשון:

"2. המפגינים אינם עומדים בתנאים לקיום הפגנות בשכונה, ההסדרים וההיתר הקיים לביצוע ההפגנות, לא מבוצעים על ידי המפגינים מה שמוביל לפגיעה חמורה ביותר בדיירי השכונה עצמה.

• מצ"ב העתק רישיון ההפגנות – אשר הופר בכל סעיף וסעיף האמור בו, כנספח

"א" למכתבי זה

3. מרשיי דורשים, כי ההפגנות יוגבלו ואף יוצאו מהשכונה בה הם מתגוררים, וכי המחאה לא תחרוג מפעם אחת בשבוע ולא בימי מנוחה. כל זאת בכפוף לשמירת המפגינים על ההיתר החוקי הניתן להם.

4. לא יעלה על הדעת, כי ימי שישי ושיבת בשכונת המגורים יהפכו מיום מנוחה ליום מחאה – באופן חסר כל פרופורציות. מכל מקום בשים לב לציביונה הדתי של השכונה בחלקיה השונים, אין מקום לערוך ההפגנות תוך אף פגיעה ברגשות דתיים של דיירי השכונה.

5. לצד ימי המנוחה, הרי שגם בשעות המנוחה באמצע השבוע אין מנוחה לדיירי השכונה, והם נאלצים לסבול פעם אחר פעם מחיי זוהמה, אלימות, רעש בלתי נסבל ועוד.

6. הנה כי כן, ובשים לב לאמור במכתבי שבסימוכין ובאירועי לילי ה – 15.07.2020, מרשיי סבורים כי יש להעתיק ההפגנות כולן אל מיקום אחר, אשר איננו בלב ליבה של השכונה,

כאשר מופע בזאת להעתיק ההפגנות הנ"ל אל גן הורדים ו/או גן סאקר, ובכל מקרה, לא לאפשר המחאה על בסיס קבוע ברחובות השכונה.

7. הזכות להפגין איננה כוללת את הזכות לפעול בניגוד לחוק ולייצר אנרכיה. לא לגרום לחסימת כבישים אסורה; לא לעשות צרכים ברחובות השכונה לעיני ילדים; לא לבצע פעולות של תקיפה אף באמצעות רעש ולא מקנה זכות לעבור על שורה של חוקים נוספים ו/או אחרים מצד מפגינים כאלה ואחרים. הזכות להגפין - איננה זכות לאנרכיה".

18. על אף פניית העותרים, המשיבה ענתה בשלילה למבוקש על ידי העותרים, וסירבה לכלל בקשות העותרים. תוך שביום 16.07.2020, התקבלה תשובתה לאמור על ידי העותרים, בין היתר, בזו הלשון:

3. נקדים ונציין, כי משטרת ישראל מופקדת על הסדר הציבורי וביטחון הנפש והרכוש וכן על מתן האפשרות לכל אזרח לממש את זכותו לחופש המחאה לצד הזכות לנהל שגרת חיים מוגנת ובטוחה. מלאכת האיזון בין הזכויות, הינה מורכבת ורגישה ונעשית על ידי משטרת ישראל כל העת.
4. בתקופה האחרונה מתמודדת משטרת מחוז ירושלים עם הפגנות והפרות סדר רבות, בגזרות שונות ועל ידי קהלים שונים, כאשר, כל אירוע נבחן לגופו וזוכה לטיפול ומענה הולמים, מתוך מטרה לאפשר מימוש מקסימלי של הזכויות בצד פגיעה מינימלית בזכויות האחר.
5. כאשר אירוע מחאה הופך להפרת סדר, פועלת משטרת ישראל במקצועיות ונחישות אל מול מפרי הסדר, בהתאם לסמכויות המוקנות לה בדין.
6. יצוין, כי במקביל לפנייתך, התקבלו פניות ותלונות רבות מצד המפגינים ותומכיהם, כנגד ההגבלה לכאורה של זכות המחאה על ידי משטרת ישראל והיד התקיפה הננקטת נגדם.
7. עוד נציין, כי חלק בלתי מבוטל מהטענות המועלות במכתבך, בדגש על התחזוקה והשימוש בשטחים הציבוריים, אינו נוגע למשטרת ישראל, כי אם לגורמים האחראיים בעיריית ירושלים.

כתובתנו באתר :

עמוד 1 מתוך 2

www.police.gov.il

• העתק הפניות והתשובות הנ"ל, מצ"ב כנספח המסומן באות "ב" לכתב עתירה זה

19. על אף פניות רבות מצד העותרים, לאכוף את החוק ולבצע ההפגנות בהתאם לרישיון שניתן להן מלכתחילה, המשיכה המחאה להתנהל משל אין דין ואין דיין ומשעה שהמפגינים לא עמדו ברישיון שניתן - יש להורות על עצירת המחאה והעתקתה למקום בו ניתן יהיה - הן לאיכוף את החוק והן למנוע פגיעה מיותרת בעותרים, לצד ייתר הטענות האמורות לעיל.

20. הרישיון הנוכחי הניתן לשם ביצוע ההפגנות, איננו בר אכיפה ולראייה ההתנהלות היום יומית, מצד משטרת ישראל – המשיבה, אשר מודה בפה מלא בכך - כי אין ביכולתה בפועל לאיכוף את החוק, תוך מתן פרשנות סובייקטיבית ומשתנה לאיזון בין הזכויות השונות, תוך חריגה מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעניין ותוך הפרה של החוק בדבר חובת קיום הפגנה בהתאם לרישיון.

21. משטרת ישראל – המשיבה, בוחרת במדיניות הכלה של אירועי הפרות הסדר, לצד עובדת העדר אכיפה של כלל התנאים בהפגנה, לרבות ובדגש על אי אכיפה כלשהי, של כללי הריחוק החברתי והפיכת רחובות העותרים למדגרה פוטנציאלית, של נגיף הקורונה העולמי.
22. אין אדם ו/או גורם מצד המשיבה והעותרים אשר סבור, כי יש לסכן חיי העותרים הורים ודיירי קבוצות הסיכון, החיים בשכונה לצד סיכון חייהם של המפגינים עצמם, ואי אכיפת הנחיות משרד הבריאות ודאגה לביראות העם, אין בה משום שאלה של איזון בין זכויות - אלא הינה הפרה בוטה וחמורה של כלל זכויות היסוד תוך סיכון חייהם אף של המפגינים עצמם.
23. התייחסות המשיבה בתשובתה לאיזונים, תוך הודעה בהפרות הסדר, שעה שהאחרונה איננה אוכפת את הרישיון שניתן להפגנות - איננה עוד במתחם האיזונים. אלה הינה חצייה למתחם של מעבר ממעמד של רשות מבצעת לרשות מחוקקת והינה בחוסר סמכות בנסיבות, ואין ליתן לכך יד. מדיניות המשיבה בפועל ברמת השטח, איננה תואמת לא את פסיקות בית משפט נכבד זה ולא את מצוות המחוקק.
24. לאמור השפעה ישירה לא רק על הזכות להפגין – אלא אף על היכולת לייצר איזונים בין זכות ההפגנה ואכיפת הפרות הסדר על ידי המפגינים, לצד שאלת יכולת המשיבה לאכוף את הרישיון, ומשעה שהדבר לא נעשה, הרי שאיננו עוד במתחם האיזונים, אלא מציאות חדשה לאור אובדן השליטה (בין אם מרצון ובין אם לאו), על האירועים, המחייב הערכות מתאימה, הן בזמן הן במקום והן בדרך - ביצוע ההפגנות נשוא העתירה.

ג. כללי – הטיעון המשפטי בתמצית התמצית בלבד

25. אין צורך להרחיב על כך, כי העתירה איננה עוסקת בשאלת הזכות להפגין. העותרים אינם דורשים, כי תאסר הזכות להפגין. להיפך וכאמור, העותרים מלומדי ניסיון רב בכל הקשור להפגנות ומחאות. אלא שמחאה לחוד ואיבוד פרופורציה לחד. כל זאת מצטרף לעובדה, כי אנו עדים לסיכון חיים של ממש בימים חריגים אלה – ימי הקורונה. עתירת העותרים עוסקת בין היתר, בשלוש שאלות מרכזיות באשר לאיזון הזכות, כדלהלן:
- א. **מקום** – מיקום ההפגנה, העתקת ו/או הגבלת מיקום ההפגנה, ומניעת חסימת צירים ומדרכות וכדומה.
- ב. **זמן** – משך ההפגנות, שעות ביצוע ההפגנות, יום ביצוע ההפגנות (ימי מנוחה ושבת) ועוד.
- ג. **דרך** – אופן ביצוע ההפגנות, מערכות הגברה, ריחוק חברתי, ציוד צופרים הגבלת המשתתפים וכדומה.
26. יש לבצע **איזונים בין זכויות יסוד**, בין הזכות להפגין לבין הזכות לחיים, של דיירי השכונות. האיזון חייב להיעשות בהתאם לנסיבות המיוחדות והחריגות של נגיף הקורונה העולמי.
27. **מידתיות וסבירות** - גם הזכות להפגין צריכה להעשות במידתיות וסבירות ואין להתיר הפגנות כאשר מדובר בפגיעה יום יומית, הדבר איננו סביר ואינו מידתי. בית משפט נכבד זה, קבע לא אחת, כי הזכות להפגין איננה זכות מוחלטת. בוודאי שעה שזכות זו איננה הנפגעת בעתירה באופן מהותי, אלא זכות זו כוללת הגבלות בהתאם לצורך, בשאלת מיקום, זמן ודרך ביצוע ההפגנה. מנגד דווקא זכויות היסוד של העותרים הם הנפגעים הישירים מעצם ההפגנות הנ"ל.
28. אין מדובר בכך, כי יש מי שסבור כי אין זו זכות להפגין אל מול מעונו של ראש ממשלה. אך יחד עם זאת, גם זכות זו, הינה יחסית ואיננה כוללת את הזכות לעצור את חייהם של כלל תושבי השכונות הסמוכות למעון ראש הממשלה. הן בימי שגרה ובוודאי שהן בימי שגרת חרום כל כך חמורה ומסוכנת - לאור נגיף הקורונה.

29. למותר לציין, כי ללא אישור כדן ו/או במקרה של הפרת אישור, אין לקיים המחאה, אף במקרים רגילים. בעוד במקרה שבכותרת אף האישור הרחב שניתן למפגינים מופר והופר ברגל גסה ולא נאכף הרישיון כראוי.
30. בהקשר זה יפים דבריו של כב' היועץ המשפטי לממשלה, במסגרת הנחיות היועמ"ש - מספר הנחיה 3.1200 בה נכתב, בין היתר, כדלקמן:

1. בבג"צ 148/79 סער נ' שר הפנים והמשטרה, פ"ד לד(2) 169, 171, אמר השופט (כתארו אז) ברק:

"מן המפורסמות הוא, כי משפטה של מדינת ישראל מכיר בחירויות היסוד של האדם, כפי שהן מקובלות במדינות נאורות. בין חירויות אלה נמנות אף חירות האסיפה (assembly) והתהלוכה (procession). בין אם נראה חירויות אלה כחירויות העומדות בפני עצמן, ובין אם נראה בהן ביטוי לחופש הביטוי - ואין לנו צורך להכריע בשאלה זו - חשיבות רבה נודעת להן בעיצוב דמותו של משטרנו הדמוקרטי. קיומה של אסיפה ותהלוכה הוא אחד האמצעים העומדים לרשות בני הציבור כדי להביע את השקפותיהם בענייניה של המדינה, אמצעי שהוא לעתים יעיל יותר וממשי יותר מאמצעי הביטוי האחרים"

2. ככל זכות יסוד, גם חירות ההפגנה והתהלוכה היא חירות יחסית והיא כפופה למגבלות. לענייננו, האיזון הנדרש הוא בין זכות היסוד להפגנה ותהלוכה לבין פגיעה אפשרית בסדר הציבורי ובשלום הציבור.

"חירות האסיפה וחירות התהלוכה אינן בלתי מוגבלות. אלה הן חירויות יחסיות ולא מוחלטות. זכותי לקיים אסיפה ותהלוכה אין פירושה שאני זכאי לעלות על רכושו של חברי בלא הסמכותו, או שאני רשאי לגרום לאלימות ולהפרת שלום הציבור. בדומה לחירויות אחרות, אף כאן יש לאזן בין רצונו של היחיד - ורצונם של יחידים להביא את השקפותיהם בדרך של אסיפה ותהלוכה, לבין רצונו של היחיד לשמור על שלומו ורכושו, ורצונו של היחיד לשמור על שלומו ורכושו, ורצונו של הציבור לשמור על הסדר והבטחון הציבורי. בלא סדר אין חירות. חופש האסיפה אין פירושו התפרקות מכל סגר ציבורי, וחופש התהלוכה אין פירושו חופש ההתפרעות" (פס"ד סער הנזכר לעיל, בעמ' 172. וראו גם בג"צ 6658/93 עם כלביא נ' מפקד תחנת ירושלים, פ"ד מח(4) 793; בג"צ 4712/96 סיעת מר"צ נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד נ(2), 822).

.....

(2) אם מתבקש אישור, וביתו של אותו איש ציבור משמש אותו אף בעבודתו הציבורית, כגון בית נשיא המדינה או מעונו הרשמי של ראש הממשלה, יש לבחון את הבקשות הספציפיות, תוך שימת לב לאיזונים הראויים בין הזכות לביטוי חופשי ולחופש ההתארגנות, ובין הזכות לפרטיות וחופש הקניין. משכן נשיא המדינה, כידוע, מהווה גם משרדו. כמו כן, קיימים שימושים ממלכתיים במעון ראש הממשלה (אף כי אין הוא משרדו, בשונה ממשכן הנשיא), ועל כן יש לבחון את בקשת המחאה על רקע זה.

- עמוד 5 מתוך 14 -

הנחיה מס' 3.1200

הנחיות היועץ המשפטי לממשלה

(3) החלה משמרת מול ביתו של איש הציבור, על השוטר לבדוק עם אנשי המשמרת אם ניתן להם אישור. אם לא ניתן, עליהם לפנות את השטח בתוך זמן קצר שייקבע בהתחשב במידת ההפרעה וההטרדה שהמשמרת גורמת. אם בתוך הזמן שנקבע אין המשמרת מתפזרת, על המשטרה לפנות את המפגינים, על מנת לשמור ולהגן על זכותם לפרטיות של איש הציבור ושל תושבי האיזור. ניתן אישור, על השוטר לוודא כי חברי המשמרת אינם חורגים ממגבלות האישור שניתן, אם הוטלו כאלה.

• הנחיות היועמ"ש הנ"ל מצ"ב כנספח המסומן באות "ג"

ד. הנסיבות החריגות של ימי נגיף מחלת נגיף קורונה (COVID-19)

31. מגפת הקורונה היא מגפה עולמית מתמשכת של מחלת נגיף קורונה 2019 (COVID-19) הנגיף, מזן SARS-CoV-2 הוביל להדבקה של מיליוני בני אדם ולמותם של מאות אלפים. המגפה פרצה לראשונה בדצמבר 2019 בעיר ווהאן בסין, ומאמצע פברואר 2020 החלה להתפשט במהירות לכל רחבי העולם ועוררה בהלה, מלווה בנפילה חדה של הבורסות בעולם.
32. תגובות מדינות ברחבי העולם כללו מגבלות על טיסות, ריחוק חברתי, סגר, עוצר, ביטול אירועים וסגירת כלל המוסדות הלא חיוניים, וכן מאמצים ממוקדים לאתר חולים ונשאים ולבודדם, מיגון צוותי הרפואה, והגדלה מהירה של קיבולת בתי החולים, כולל בניית מסגרות אשפוז מיוחדות לחולי קורונה. זו הייתה הפעם הראשונה בהיסטוריה ששליש מהאנושות, שהם 2.6 מיליארד אנשים, נדרשו להישאר בבתיים בתנאי סגר.
33. להלן נתונים מצטברים ויומיים נכון לבוקר 21 ביולי 2020 (מרבית המספרים מעוגלים) בעולם: מקרי הדבקה מאומתים: כ-14,846,000. תמותה: כ-613,000 מתו במצטבר בכל העולם.
34. נגיף הקורונה העולמי, הינו נסיבה חדשה, המחייבת התייחסות מיוחדת. מציאות העולם כולו השתנתה, והדבר מחייב שינוי בכל הקשור לזכות לביצוע הפגנות. סיכון אוכלוסייה אזרחית, שלא לצורך, אינו ראוי ואינו חוקתי. מבנה הרחובות ואופן ההתקהלות כיום, אינם עומדים בקנה אחד עם הנחיות משרד הבריאות וארגון הבריאות העולמי, ובכך נפגעת אף הבטחת שלומם לא רק של המפגינים עצמם אשר אינם יכולים ו/או שומרים בפועל על הריחוק החברתי לכל הפחות של 2 מטרים ובוודאי לאור העובדה, כי עתיית מסכות הפכה להמלצה והלצה לא אחת אלא אף סיכון חייהם של כלל התושבים הגרים בשכונה דרך קבע.
35. הותרת המחאה במתכונתה הנוכחית, ללא הגבלת מספר המשתתפים ו/או העתקת מיקום ההפגנה אל מרחב למתחם רחובות צרים וכו' מסכנת חיי אדם, ואיננה הולמת את עקרונות היסוד של הזכות להפגין.
36. בנוסף לכל - בימים אלה, אנו עדים למשבר עולמי המשנה סדרי עולם – לאור נגיף הקורונה כאמור, אשר גורם לתמותה בהמונים ולתחלואה רבה. כאשר אף אם בימים שקודם לנגיף ניתן היה לאשר התקהלות כזו או אחרת, והתקהלות נחשבה לדבר חיובי, בריא ומשמח. כיום אנו עדים לכך, כי התקהלות הינה דבר המסכן חיי אדם בוודאי מסכנת האחרונה את קבוצות הסיכון והינה גורם המפיץ מגפה. עובדה זו לכשעצמה מוסיפה מימד ורובד נוסף, מעבר לכלל הנימוקים ה"רגילים" בדבר, ואשר הובאו, בין היתר לעיל.

ה. סוף דבר

37. הינה כי כן, בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת ליתן צו על תנאי וצו ביניים, המורה כמופיע בכותרת לעתירה, ואשר במסגרתו מתבקש בית המשפט הנכבד, להורות כאמור לעיל.
38. העותרים סבורים, כי יש להעתיק ו/או להגביל את מיקום ההפגנות, להגביל ההפגנות בזמן ולהגביל בדרך ביצוע ההפגנות, באופן כזה אשר יהיה הולם את הנסיבות. תוך שהעותרים משאירים לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, את ההגדרות ו/או ההגבלות המתאימות לכך והמדויקות, לאופן ביצוע המחאה, לאור מצוקת העתורים, לצד האיזון עם הזכות להפגין.
39. העותרים לא צרפו לכתב העתירה את כלל המוצגים וזאת לאור דחיפות הבקשה והמשך איסוף החומר לתיקי המוצגים, אשר על כן, מבוקש בזאת, להתיר הגשתו בהמשך.

40. סוף דבר, בית המשפט הנכבד, מתבקש בזאת, ליתן כל סעד לשם עשיית צדק עם העותרים ולשם השבת שגרת חייהם, אשר נפגעה כאמור באופן קיצוני בעת האחרונה לאור המחאה נשוא העתירה וכאמור. סמכותו של בית משפט נכבד זה ליתן כל סעד כאמור, נשענת על העובדה לפיה לבית משפט נכבד זה, עילת התערבות נוספת, מכוח סעיף 15(ג) לחוק יסוד: השפיטה. בו נקבע בזו הלשון כדלקמן: **"בית המשפט העליון ישב גם כבית משפט גבוה לצדק; בשבתו כאמור ידון בענינים אשר הוא רואה צורך לתת בהם סעד למען הצדק ואשר אינם בסמכותו של בית משפט או של בית דין אחר"**. בעניין זה, יפים קביעותיו של בית משפט נכבד זה, בשורה של פסיקות בהם נקבע, כי הסעדים אותם רשאי להעניק בית משפט נכבד זה, רחבים הם ואף לכאורה בלתי מוגבלים. כל זאת, כאשר הסעד הינו לשם עשיית צדק, למשל במסגרת בג"ץ 101/74 בינוי ופיתוח בנגב בע"מ נ' שר הבטחון, פ"ד כח(2)449, 454.

41. עתירה זו נתמכת בתצהיר, מאת הגברת טלי פדידה, מרחוב בלפור בירושלים, כדין.

היום, 21.07.2020, תל אביב

חור אוריאל ניזרי, עו"ד

-טבלת נספחים -

<u>מספר עמודים מצורפים</u>	<u>פירוט הנספח</u>
מספר עמודים	- נספח א - רישיון ההפגנה
מספר עמודים	- נספח ב - מכתבי הפניה ותשובת המשיבה
מספר עמודים	-נספח ג - הנחיות היועמ"ש
מספר עמודים	-נספח ד- תצהיר דיירת